

Bang chủ biết yêu

Chương 9 : Chương 9

Chương 8 : Khi con tim rung động!!!!

... ..

*Sáng hôm sau:

"Tính....toong"

Tiếng chuông cửa vang lên, ông quản gia lóc cóc chạy ra mở cửa.

- Mới 7 giờ sáng mà ai vậy ta?

Ông mở cửa để chiếc xe chở King và Wind vào nhà. Sau khi cất xe vào bãi, Wind hỏi ông quản gia:

- Dragon Lee đâu rồi hả ông?

- Dạ cậu chủ...

Ông quản gia chưa kịp trả lời thì Cát Chi từ trong nhà chạy ra:

- Ông ơi! Ông có gặp Tiểu Vy không ạ?

- Dạ từ sáng đến giờ, tôi không gặp cậu chủ kể cả cô Tiểu Vy!

- HẢ???? - cả đám đồng thanh.

Cát Chi quay sang:

- Anh Wind! Anh đến khi nào vậy?

- Anh đến này giờ rồi.

Cát Chi nhìn sang King:

- Anh cũng đến à?

- Chào em!

King nở nụ cười tươi rói nhưng đáp lại chỉ là thái độ lơ đãng của Cát Chi.

Bỗng chuông cửa reo lên lần nữa. Ông quản gia chạy đi mở cửa, một lát sau ông quay trở vào cùng với San San và Khả Di. Vừa thấy Di Wind đã reo lên:

- Di đến rồi hả? Xách gì mà nhiều quá vậy?

Anh vừa nói vừa chạy đến xách hộ đồ trên tay cô nàng. Cát Chi ngạc nhiên:

- Chuyện này là sao?

- À sáng nay Wind gọi ình bảo nướng thịt ngoài trời nên mình mua đồ mang đến. - Di giải thích.

- Tiểu Vy đâu rồi? - San hỏi.

King tiếp lời:

- Kể cả Dragon Lee cũng biến mất rồi! Thôi tụi mình vào nhà đi.

- Nè! Lỡ Dragon Lee kiện tụi mình xâm nhập gia cư bất hợp pháp thì

sao? - Wind ngăn lại.

- Giờ này mà anh còn đùa được hả? - Cát Chi nhăn nhó mặt mày.

- Không phải! Ý Wind là chúng ta nên tìm hai người kia trước. - Di giải vây cho Wind.

Anh chặc lưỡi nhìn Khả Di:

- Đúng là ở đây chỉ có một mình Khả Di thông minh thôi à!

Cả đám mắt hình viên đạn nhìn Wind. King bảo:

- Ý cậu bảo tụi này ngu hả?

- Hi! Làm gì có! Mà lúc nãy khi đậu xe, tớ thấy xe của Dragon Lee còn trong bãi đấy! Chắc không có ai ra ngoài đâu. - Wind nói.

- Vậy giờ quản gia tìm trong nhà đi, tụi cháu tìm ngoài vườn. Haizzz Bang Chủ với vệ sĩ gì đâu mà y như là chó với mèo đi lạc! - King thở dài ngao ngán.

- À ông ơi! Ông đem cái này vào cho nhà bếp chuẩn bị luôn đi. - Wind đưa mấy túi thức ăn cho ông quản gia.

Ông quản gia quay vào và mọi người cũng bắt đầu truy tìm dấu vết của hai "chuyên gia gây rối". Khu vực gần hồ sen do King và Cát Chi phụ trách. King lên tiếng xua đi bầu không khí ngột ngạt:

- Dường như em không ưa anh cho lắm!

- Biết rồi còn hỏi! - Cát Chi trả lời cộc lốc.

- Tại sao vậy? - King vẫn vui vẻ.

- Không biết!

Cả hai tiếp tục im lặng cho đến khi nhận ra cảnh tượng trước mắt. Nó đang ngồi dựa lưng vào tường, chân duỗi thẳng ngủ say đằm. Còn hân đang nằm trên đùi nó, ngủ rất ngon lành. Tay của nó còn choàng qua cổ hân trông rất âu yếm nữa chứ. King và Cát Chi căng mắt hết cỡ ra mà nhìn. Khi Cát Chi chuẩn bị gọi nó thì bị King ngăn lại:

- Suyt! Yên lặng nào!

King lấy điện thoại ra nhắn tin cho Wind. Khoảng 3 phút sau, cả bọn đã đứng đó đông đủ. King cười gian:

- Hay là chúng ta chụp vài tấm làm kỉ niệm nhé!

Thế là cả bọn tạo đủ mọi tư thế để chụp ảnh với hai kẻ đang ngủ say như chết kia. Chụp xong xuôi, Wind ra hiệu bảo tất cả vào nhà.

*Khoảng 1 tiếng sau:

Ánh nắng chói chang rọi vào mặt làm nó thức giấc. Nó cựa mình vài cái rồi dụi mắt, miệng ngáp ngán ngáp dài:

- Oáp...hơ...Sao đùi mình tê cứng hết vậy nè?

Nó đưa mắt nhìn xuống thì thấy hân đang ngủ trên đùi mình, nó giật mình nhưng rồi gọi khẽ trong miệng:

- Ê Dragon Lee!

Không thấy động tĩnh gì, nó gọi tiếp:

- Ê nè tên âm binh!!!

Vẫn không nhúc nhích, nó định rút chân lại cho hấn đập đầu xuống đất thì bị khựng lại.

"Thịch...thịch...thịch"

Nó đưa tay lên sờ vào ngực: "Sao tim mình đập nhanh vậy nè? Bình tĩnh lại! Bình tĩnh lại! Không được nghĩ lung tung"

Nó đấu tranh tư tưởng một hồi thì lại nhìn hấn. Nó bất giác đưa tay vuốt lên gương mặt đáng ghét ấy! Gương mặt mà mỗi lần nhìn tới nó đều muốn tung cho vài cước. Rồi cả mái tóc nâu style Hàn Quốc nữa, tên này cũng điệu quá trời!

- Sàm sỡ đủ chưa?

Nó giật mình rút tay lại, giọng lắp bắp:

- Cái...gì.. mà..mà..sàm sỡ cơ chứ?

Nó rút chân lại làm đầu hấn đập luôn xuống đất.

"Cốp"

- Ui da! Cô định giết tôi à?

Hấn ngồi dậy xoa xoa cái đầu, quay sang nhìn nó cười đểu:

- Bị nói trúng tim đen rồi à? Phản ứng mạnh vậy?

- Đồ điên!!!!

Nó đứng dậy chạy vội vào nhà để giấu đi cái vẻ mặt đỏ lựng của mình.

Hấn vẫn ngồi đó cười một mình, trong lòng cảm thấy có gì đó vui

vui. Còn nó thì chạy 100km/h lên thẳng phòng ngủ. Vì một cái nó đã đến nơi mà không thèm đếm xỉa đến những vị khách đang hiện diện ở nơi nó vừa chạy qua.

- Gió ở đâu mà mát thế nhỉ? - King ngơ ngác.

- Tiểu Vy đó mà! Chắc đang mắc cỡ lắm! - Khả Di cười.

Vừa lúc ấy "bị cáo" cũng vào nhà, nhìn đám khách không mời mà tới thắc mắc:

- Gì đây? Gì mà tụ tập băng đản ở nhà tôi vậy?

King nở nụ cười ác quỷ, giơ cái điện thoại ra trước mặt hấn:

- Bây giờ cho ở không thì nói?

Hấn xám mặt lập tức đổi giọng:

- Muốn ở bao lâu thì tùy!

Hấn quay lưng đi, Cát Chi nói với theo:

- Anh thay đồ rồi ra vườn nướng thịt cùng tụi em nha!

- Không đi.

Hấn đáp lạnh lùng làm Cát Chi cụt hứng, cô lập tức thay đổi nét mặt:

- Bây giờ anh đi hay không?

Nghe cái giọng điệu quen quen, hăm quay lại thì thấy Cát Chi cũng đang cầm cái điện thoại chứa hình ảnh tương tự. Hấn uất ức:

- Đi thì đi.

Hấn đi lên lầu làm cả đám cười muốn ra nước mắt. San bảo:

- Để tớ gọi Vy nha!

Nó đang úp mặt vào gối mà hét lớn hết mức có thể:

- Trời ơi! Xấu hổ quá!

- Tên âm binh chết tiệt!

Nó ném gối lung tung, quơ đại một cái mà đâm đá không thương tiếc.

Bỗng San gõ cửa nói vọng vào:

- Vy ơi! Tớ San nè!

Nó lom côm bò dậy và tạm tha cho cái gối. San vừa thấy nó đã cười rạn rở:

- Thay đồ rồi xuống nướng thịt với bọn tớ nào!

- Không đi đâu!

Nó bướng bỉnh lấy chăn trùm kín người.

- Tớ sẽ khiến cậu đổi ý!

Nó bật tung chăn ra và muốn hét lên khi thấy tấm ảnh trong điện thoại của San San. Nó luống cuống chạy ào và nhà vệ sinh.

Nó xuống lầu thì mọi người đã chờ sẵn, vừa nhìn thấy hấn thì nó lập tức né sang chỗ khác. Nó hỏi:

- Hàn Quân đâu mọi người?

- Chắc là sẽ đến nhanh thôi! - Wind trả lời.

Hấn nghĩ thầm: " Tối ngày Hàn Quân Hàn Quân..."

Mọi người trong phòng tiếp tục chuyện trò vui vẻ trừ nó và hấn.

"Tính toong"

- Chắc là Quân đến rồi! - San reo lên.

Ông quản gia định đi mở cửa thì nó ngăn lại:

- Ông để con mở cho nha!

Nó hăng hái chạy đi làm hấn tức trong lòng mà không hiểu vì sao.

"Cái thằng Hàn Quân sau này chết chắc linh lắm! Mới nhắc là tới rồi!"

Hấn lẩm bẩm. Nó mở cửa thì thấy Quân ngồi trên mô tô cùng con gấu bông nhỏ xinh. Quân vừa thấy nó thì cười toe toét:

- Cho Vy nè!

- Cám ơn Quân nhiều nha! - hai mắt nó sáng rỡ.

Nó cùng Quân đi vào phòng khách, nó cứ cười suốt. Wind bảo:

- Quân đến rồi kìa!

King tiếp lời:

- Đông đủ cả rồi! Ra vườn nướng thịt thôi!
... ..hết chap 8.... ..

LINK Truyện:

Bang chủ biết yêu <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/bang-chu-biet-yeu-928719.html>

LINK Chương này:

Chương 9

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/bang-chu-biet-yeu-928719/chuong-9.html>